Liimataisen suvun sukuselvitys

Alkusanat

Tämä sukukirja liittyy *Irma* ja *Uuno Hännisen* sukujen elämästä ja vaiheista Keski-Suomen erämailla 1500- ja 1900-lukujen välisenä aikana kertovaan esitykseen. Tässä osassa keskitytään Irma Hännisen isän suvun eli *Liimataisen suvun* vaiheisiin alkaen silloisen Laukaan pitäjän Raikkouksen kylän Matilanvirralta päättyen näihin päiviin. Tälle noin 300-vuoden ajanjaksolle Liimataisen suvun vaiheita sisältyy 14 peräkkäisen sukupolven tarinaa. Näiden sukupolvien vaiheisiin liittyy, niin kuin ihmiselämään yleensäkin, suuria iloja mutta myös raskaita murheen hetkiä. Niillä kaikilla on kuitenkin oma hetkensä ja aikansa, jonka jälkeen ne painuvat hiljalleen unohduksiin. Kuitenkin tämänkin päivän ihmiselle olisi hyvin tärkeätä tuntea juurensa ja löytää tätä kautta enemmän omaa itseään, omaa minuuttaan. Toivon, että tämä sukuselvitys pystyisi edes hieman valottamaan meille tämän päivän Liimataisten suvun ihmisille, mistä me olemme tulossa ja auttaisi samalla kuulemaan mitä menneillä sukupolvilla on meille kerrottavaa!

Haluan erityisesti osoittaa tämän sukututkimuksen äidilleni *Irma Hänniselle*, joka on jaksanut hoitaa ja huolehtia meistä lapsistaan kaikki nämä vuodet omia voimiaan ja vaivojaan säästämättä. Olkoon tämä sukuselvitys vaatimaton kiitokseni hänelle!

Lopuksi haluan vielä kiittää Eeva Tourusta hänen osallistumistaan suvun vaiheisen selvityksessä. Ilman hänen kuva-albumeitaan ja muistojaan tämäkin sukuselvitys olisi jäänyt sisällöltään huomattavasti vaatimattomaksi.

Äänekoskella 7.4.2001
Seppo Hänninen

Sukututkimuksen lähtöhenkilö

Tämä sukututkimus lähtee liikkeelle Laukaan Raikkouksen kylän Matilan taloa vuosina 1755-1782 isännöineestä *Lauri Liimataisesta*. Muinainen Matilan uudistalo kuului vanhan Laukaan seutukunnan vanhimpiin taloihin. Tämä talo löytyy vanhoista asiakirjoista ensimmäisen kerran vuodelta 1553. Pysyvämpi asutus näille syrjäisille korpiseuduille syntyi Itä-Suomesta päin 1540-luvulta alkaneen muuttoliikkeen seurauksena. Onkin varsin perusteltua olettaa, että tätäkin Matilan taloa sen alkuvaiheessa ovat isännöineet nimenomaan idästä päin seutukunnalle muuttaneet uudisasukkaat.

Asiakirjojen mukaan ensimmäinen taloa isännöinyt uudisasukas oli nimeltään *Jussi Mikonpoika Matilainen*. Hänen isännyytensä kesti peräti 53-vuotta alkaen vuodesta 1553. Myöhemmässä vaiheessa koko seutukunta, Matilanvirta, sai nimensä tämän talon ensimmäisen isännän mukaan. Talon isäntien historiassa sukunimi Liimatainen esiintyy ensimmäisen kerran vuonna 1693. Tällöin talon isännyyden sai itselleen *Erik Laurinpoika Liimatainen*. Tässä sukututkimuksessa ei selvitetty sitä, kuinka hän sai talon itselleen. Taitekohta Liimataisten tulolle Matilaan näyttää kuitenkin olevan siis vuosi 1693. Voidaneen otaksua, että talo joko myytiin Liimataisten suvulle tai sitten taloon saatiin vävyksi ja myöhemmin siis isännäksi *Erik Laurinpoika Liimatainen.*

Erik Laurinpojan kuoleman jälkeen taloa isännöi lyhyen aikaa hänen leskensä *Riitta Laurintytär*. Vuonna 1702 seuraavaksi isännäksi taloon tulee *Erik Laurinpojan* ja *Riitta Laurintyttären* poika *Matti Erikinpoika Liimatainen*. Hänen isännyytensä kesti pari vuotta, jonka jälkeen isännäksi tuli hänen veljensä *Lauri Liimatainen*. Vuonna 1727 talon isännyyden sai itselleen edellisen poika *Erik Liimatainen*. Erikin vaimo oli *Maria Matintytär*. Erik isännöi taloa 27-vuotta siis vuoteen 1754 saakka. Näiden vaiheiden jälkeen vuonna 1755 talon isännyyden saikin sitten itselleen edellisen poika ja tämän sukututkimuksen lähtöhenkilö *Lauri Liimatainen*. Vanhojen asiakirjojen mukaan *Lauri Liimataisella* ja hänen vaimollaan *Liisa Juhontytär Jäntillä* oli 4 lasta, kaksi tyttöä ja kaksi poikaa. Meidän sukuumme päättyvä haara lähtee liikkeelle nuorimmasta pojasta *Erik Laurinpoika Liimataisesta* ja tarina siis alkaa!.

Jälkeläistaulut

- Taulu 1 -

1. sukupolvi

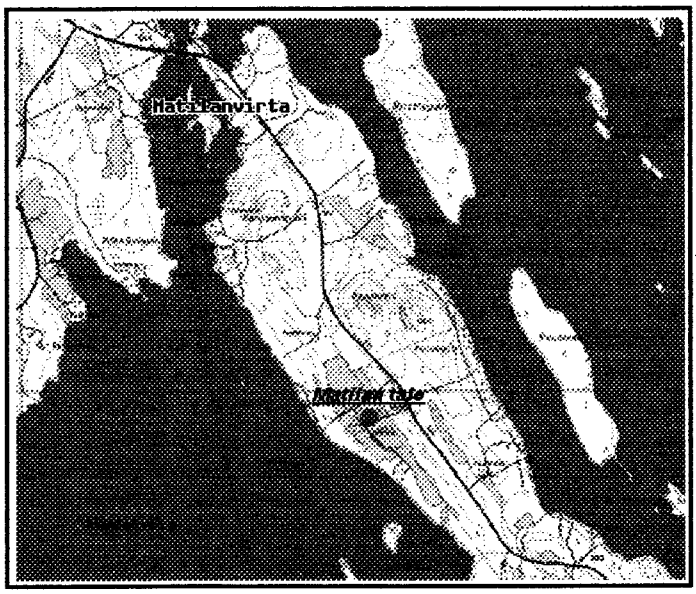

Liimatainen, Lauri Matilan talon isäntä 1755-1788.

Tässä sukututkimuksessa tutkittavana olevan *Liimataisen* suvun historia alkaa Vanhan Laukaan *Raikkouksen* kylän *Matilan* talosta. Tämä luonnonkaunis Keiteleeseen rajoittuva niemi kuuluu nykysin *Äänekosken* kaupungin pohjoisimpiin osiin, mutta tarinan alussa seutukunta kuului Laukaan pohjoiskolkassa sijainneeseen *Raikkouksen* kylään. Matilanniemestä kertyy matkaa Äänekoskelle maanteitse noin 45 km ja vesitse runsaat 20 km.

Suvun hallinnassa ollut *Matilan* talo kuului koko seutukunnan vanhimpiin maataloihin ja sen vaiheita onkin voitu seurata aina 1500-luvun alkupuolelle saakka. Muinaisten eränkävijöiden asuinpaikan valintaa on helppo ymmärtää, kun ajattelee, että noihin aikoihin vesistöreitin muodostivat hyvin tärkeän kulkuväylän. Oma tärkeä osansa on varmaan ollut myös talvellakin sulana pysyvä virta. Se on tarjonnut kalastusmahdollisuuksia vuoden kylmimpänäkin aikana.

Kuva yllä *Matilan talon* sijainti Matilanniemessä

Lauri Liimatainen Matilan talon isäntä vuosina 1755-1782.

Laurin jälkeen talon isännyyden sai itselleen hänen vanhin poikansa Juho Liimatainen. Tämä avioitui Saarijärveltä tulleen Susanna Hännisen kanssa. Juho Liimatainen kuoli vuonna 1799. Kirkonkirjoista löytyy kuolinsyymerkintä "styng". Tämä tarkoittanee jonkinlaista rintapistosta esimerkiksi keuhkokuumeessa tms. Juhon kuoleman jälkeen taloa isännöi leskiemäntä 27-vuoden ajan aina vuoteen 1826 saakka. Susanna Laurintytär avioitui 2.kerran vuonna 1827. Tämän jälkeen taloa isännöi hänen 2. miehensä Heikki Keurulainen vuosien 1827-1841 välisen ajan. Vuonna 1841 talon isännyyttä alkoi hoitaa Heikki Keurulaisen poika Juhana Heikki Juhananpoika Keurulainen. Vuosien saatossa alkuperäistä Matilan taloa on lohkottu useita kertoja siten, että siitä ovat

syntyneet seuraavat uudistalot: Kertonniemi, Pihlajamäki, Rautio, Alatalo, Aittomäki, Puska, Mäenpää, Tanneraho, Niinimäki ja Hietapuro.

Lapsista Margetalle löytyy vihkimismerkintä vuodelta 1780. Sulhanen tuli Saarijärveltä ja oli nimeltään Krister

1. puoliso **Liimatainen, Elisabet, Jäntti**. Vihitty 23.3.1755. Elisabet oli Laukaan silloisen lukkarin Esajas Jäntin tytär.

Lapset (ainakin seuraavat):

1) **Margeta** s. 01.02.1756 Laukaa Matila. Kastettu 6.2.1756. Vihitty 8.1.1780
2) **Juho** s. 11.02.1758 Laukaa Matila. Kastettu 13.2.1758. k. 04.03.1799 haudattu 25.03.1799.
3) **Erik***(katso taulu 2)* s. 16.01.1760 Laukaa Matila. Kastettu 2.2.1760.
4) **Anna** s. 04.06.1764 Laukaa Matila. Kastettu 24.6.1764. Kuollut 25.4.1769 isorokkoon

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 2 -

2. sukupolvi

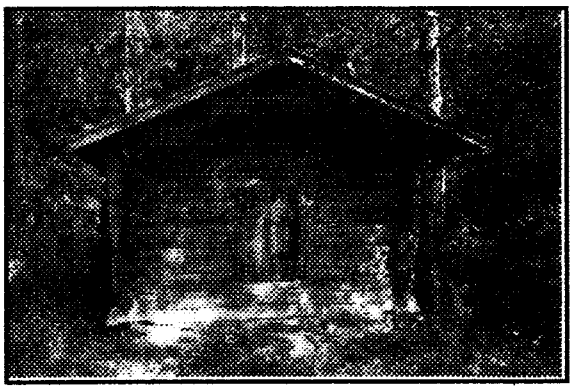
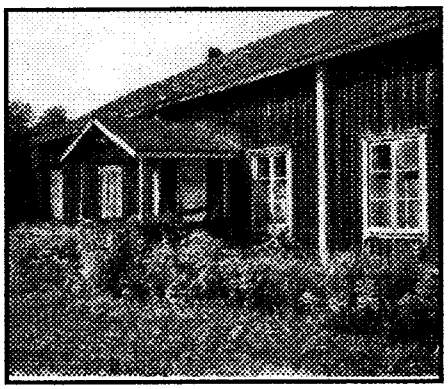

Liimatainen, Erik *(taulusta 1.* Isä: Liimatainen, Lauri) s. 16.01.1760 Laukaa Matila.

Oikealla *Niinimäen* uudistalo kuvattuna 1990-luvun lopulla. Vasemmalla Niinimäen talon piha-aitta.

Erik oli Lauri Liimataisen nuorempi poika, joten hän ei voinut saada itselleen kotitalonsa isännyyttä. Tästä syystä hän lähti kotoaan 25-vuotiaana ja perusti itselleen uudistalon noin 4 km vanhasta kotitalostaan etelään. Tätä tilaa hän sitten asiakirjojen mukaan isännöi 1785-1821 vuosien välisen ajan. Vielä tänäkin päivänä Erik Liimataisen 1700-luvun loppupuolella perustama *Niinimäen* talo löytyy *Matilanniemen* keskeltä Konginkankaalle johtavan tien varresta noin 8 km *Sumiaisten* kirkolta luoteeseen. Tarinan mukaan uudistaloa tehtäessä ensimmäinen pystytetty rakennus uudelle paikalle oli pieni hirsinen aitta (kuva yllä), jonka tarjoamaa suojaa käytettiin hyväksi itse päätaloa pystytettäessä. Näin tämä hirsiaitta on *suvun vanhin pystyssä oleva rakennus*!

Erik Liimatainen avioitui läheisen *Savolan* talon *Maria Pekantyttären* kanssa 25.3.1783. Erik kuoli vuonna 1821 61-vuotiaana. Vanhan isännän kuoltua talon isännyyttä hoiti leskiemäntä Maria Pekantytär kuolemaansa 1842 saakka. Tämän jälkeen talon isännyys siirtyi Erikin ja Marian vanhimmalle pojalle Erik Erikinpojalle ja tämän vaimolle Anna Liisa Heikintyttärelle. Anna Liisa oli

kotoisin Konginkankaan Peiponlahden itäpuolella olevasta Haapamäen sukulaistalosta. Leskiemännän hoitama talon isännöinti vanhan isännän kuoleman jälkeen selittynee kirkonkirjojen maininnalla, että Erik Erikinpoika olisi ollut rampa ja ehkä siten vähän sopimaton hoitamaan talon isännyyttä. Erik Erikinpojan alkaessa sittemmin isännöidä taloa leskiemännän jälkeen olivat hänen omat poikansa jo aikuisiässä ja kykenivät tekemään talon töitä.

1. puoliso **Pekantytär, Maria** s. 1759 Laukaa. k. 24.11.1842 Laukaa (Sumiainen). Savolan talon tytär.

Lapset:

1) **Matti Eerikinpoika**
2) **Eerik Eerikinpoika** *(katso taulu 3)* s. 1786 Laukaa Matila. k. 06.07.1852 Laukaa.
3) **Maria Eerikintytär** s. 12.08.1788 Laukaa Matila. k. 15.04.1793 Laukaa.
4) **Katariina Eerikintytär** s. 1792 Laukaa.
5) **Tobias Eerikinpoika** *(katso taulu 4)* s. 02.09.1798 Laukaa.
6) **Juliana Eerikintytär** s. 1802.

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 3 -

3. sukupolvi

Liimatainen, Eerik Eerikinpoika *(taulusta 2.* Isä: Liimatainen, Erik) s. 1786 Laukaa Matila. k. 06.07.1852 Laukaa.

Niinimäen talon seuraavaksi isännäksi tulee Erik Liimataisen lesken Maria Pekantyttären kuoleman jälkeen heidän vanhin elossa oleva poikansa Erik Erikinpoika Liimatainen. Erik sai talon isännyyden itselleen vasta ollessaan 56-vuotias. Tämä epätavallisen korkea isännäksituloikä selittynee hyvin pitkälle sillä, että Erik Erikinpoika oli rampa. Tämä merkintä löytyy hänen kohdaltaan kirkonkirjoista. Tosin sieltä ei löydy tarkempaa selitystä siihen, mitä tällä sanalla *rampa* täsmällisemmin tarkoitetaan. Niinikään ei löydy selitystä onko hän mahdollisesti ollut rampa syntymästään vaiko rampaantunut vasta myöhemmällä iällään. Kuitenkin tämä on rajoittanut hänen toimintaansa siinä määrin, että hän sai talon isännyyden nimiinsä vasta siinä vaiheessa, kun hänen omat poikansa olivat kasvaneet miehen ikään ja pystyivät siis tekemään talon työt isänsä puolesta.

1. puoliso **Heikintytär, Anna Liisa** s. 1786 Laukaa. Vihitty: 02.02.1812 Laukaa.

Lapset:

1) **Eerik Eerikinpoika** s. 24.06.1813 Laukaa.
2) **Maria Magdaleena** s. 12.05.1815 Laukaa.
3) **Aleksanteri Eerikinpoika** s. 08.11.1820 Laukaa.
4) **Tobias Eerikinpoika** s. 10.04.1823 Laukaa.
5) **Anna Liisa Eerikintytär** s. 09.12.1825 Laukaa.
6) **Kalle Kustaa Eerikinpoika** s. 02.03.1830 Laukaa.

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 4 -

3. sukupolvi

Liimatainen, Tobias Eerikinpoika *(taulusta 2.* Isä: Liimatainen, Erik) s. 02.09.1798 Laukaa.

Erik Laurinpojan poika Tobias Erikinpoika Liimatainen lähtee jo vuonna 1817, siis 19-vuotiaana, Äänekosken puolelle ja ajautuu siellä Äänekosken partaalla olevaan Honkolan taloon rengiksi. Talo on vanha aatelin rälssitalo ja on saanut nimensä ensimmäisen lampuodinsa Honkosen mukaan. Talo oli 1761 jaettu kahteen osaan ja Tobias tutustuu Juho Jaakonpojan puoleen, jossa isännöi tuohon aikaan Eerik Israelinpoika Kyyrä. Täällä Tobias vihitään avioliittoon talon isännän tytärpuolen 16-vuotiaan tyttären Heta Matintytär Honkosen kanssa lauantaina 13.6.1801. Vihkimisen jälkeen Tobias jää kotivävyksi taloon nuorikkonsa kanssa. Vuonna 1825 halotaan tämäkin Honkolan talon puolikas vielä kerran ja näin muodostuvat Eerola ja Uusitalo eli tobia. Viimeksi mainittu joutuu myöhemmin Tobiaksen haltuun ja siksi taloa alettiin kutsua Tobiaksi, jonka isäntänä hän oli vuodet 1825-1862.

Tobias Liimataisen poika Matti Tobiaksenpoika Liimatainen tuomittiin vanhojen kirkonkirjojen mukaan talvikäräjillä 1864 luvattomasta viinanmyynnistä. Katariina (Kaisa) Tobiaksentytär Liimatainen oli rippikirjojen mukaan sairaalloinen. Siitä huolimatta hän sai aviottoman lapsen 31.12.1866, josta ripittäytyi 1867. Hän avioitui 31.10.1868 Laukaassa Juho Heikki Heikinpojan kanssa, syntynyt 25.2.1836 Laukaassa. Juho Heikki oli Laukaan Paadentaipaleen Kolisevan talon poika. Tämä oli hänen toinen avioliittonsa. Edellisestä vaimo oli Anna Liisa Juhontytär. Syntynyt 18.6.1828. Kuollut 2.4.1866.

1. puoliso **Honkonen, Heta Matintytär** s. 13.06.1801 Laukaa/Äänekosken Honkola. k. 28.05.1865 Laukaa.
Vanhemmat Matti Matinpoika Loukiainen ja Sofia Juhontytär Honkonen. Laukaan Äänekosken Honkolan talon isännän Juho Jaakonpojan tyttären tytär.

Lapset:

1) **Magdaleena Tobiaksentytär** *(katso taulu 5)* s. 09.07.1818 Laukaa. k. 20.09.1858 Laukaa.
2) **Sofia Tobiaksentytär** s. 19.03.1821 Laukaa. k. 21-vuotiaana 15.01.1843 Laukaa.
3) **Liisa Tobiaksentytär** s. 10.06.1823 Laukaa. Puoliso 23.10.1842 Laukaasta Eerik Juhonpoika Sormunen. Syntynyt 2.4.1821 Laukaassa. Kotoisin Sumiaisten Haapamäen talosta
4) **Stiina Tobiaksentytär** *(katso taulu 6)* s. 08.11.1825 Laukaa. k. 56-vuotiaana 29.11.1881 Saarijärvi/sydänkohtaukseen.
5) **Maria Tobiaksentytär** s. 27.03.1828 Laukaa. Puoliso 1855. Muutti Saarijärvelle miehensä kanssa 27.9.1855.
6) **Eerik Tobiaksenpoika** *(katso taulu 7)* s. 23.08.1834 Laukaa.
7) **Matti Tobiaksenpoika** s. 04.04.1838 Laukaa. Puoliso 27.12.1861 Laukaassa Heta Jaakontytär. Syntynyt 10.7.1830 Laukaassa. Kotoisin vihittäessä Paadentaipale N:o 1 Paatelan Harjulasta.
8) **Katariina (Kaisa) Tobiaksentytär** s. 13.12.1839 Laukaa.

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 5 -

4. sukupolvi

Liimatainen, Magdaleena Tobiaksentytär *(taulusta 4.* Isä: Liimatainen, Tobias Eerikinpoika) s. 09.07.1818 Laukaa. k. 20.09.1858 Laukaa.

Tobiaksen vanhimpaan lapseen Magdaleenaan liittyy hieman erikoinen tarina: Tytär alkaa seurustella talon rengin Juho Heikinpojan kanssa ja seurauksena tästä Magdaleena alkaa odottaa ja hän synnyttää 1840 aviottoman lapsen Kalle Kustaan. Kirkonkirjojen mukaan renki Juho on tunnustanut pojan omakseen. Parin vuoden päästä 1842 syntyy Magdaleenalle vielä toinenkin avioton lapsi Liisa, jonka renki Juho Heikinpoika myöskin tunnustaa omakseen. Tämän jälkeen näyttää siltä, että Magdaleenan ja hänen vanhempiensa välit rikkoontuvat, koska tytär ja hänen avomiehensä lapsineen siirtyvät Tärttälän taloon palvelusväen joukkoon. Tässä vaiheessa heidät vihitään 25.2.1844. Aviottomat lapset ovat mahdollisesti vaikuttaneet siihen, että heidän kolmas jo avioliitossa syntynyt lapsensa Juho on kirkonkirjoissa merkitty edelleen aviottomaksi. Ilmeisesti vanhempinsa kanssa tapahtuneen välirikon takia Magdaleena ei kuitenkaan halua käyttää sukunimeä Liimatainen, vaan käyttää äitinsä vanhaa nimeä Honkonen. Lopulta tässä kuten niin monessa muussakin tapauksessa aika tekee tehtävänsä ja Magdaleena palaa miehensä kanssa lapsineen takaisin lapsuudenkotiinsa. Samana vuonna heille syntyy jo viides lapsi Maria ja kaikkiaan heille syntyy 8 lasta.

1. puoliso **Heikinpoika, Juho** s. 24.08.1815 Laukaa. k. 24.06.1856 Laukaa. Renki, itsellinen torppari.

Lapset:

1) **Kalle Kustaa** s. 01.07.1840 Laukaa (avioton lapsi).
2) **Liisa** s. 04.08.1842 Laukaa (avioton lapsi).
3) **Juho Juhonpoika** s. 16.10.1845 Laukaa.
4) **Otto Juhonpoika** s. 12.06.1847 Laukaa.
5) **Maria Juhontytär** s. 14.04.1849 Laukaa.
6) **Heta Juhontytär** s. 21.02.1851 Laukaa.
7) **Matti Juhonpoika** s. 29.08.1853 Laukaa/Uusitalo.
8) **Eerik Juhonpoika** s. 03.10.1854 Laukaa.

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 6 -

4. sukupolvi

Hangaslahti, Stiina Tobiaksentytär, Liimatainen *(taulusta 4.* Isä: Liimatainen, Tobias Eerikinpoika) s. 08.11.1825 Laukaa. k. 29.11.1881 Saarijärvi/sydänkohtaus.

Stiina Tobiaksentytär avioitui 2.7.1845 Eero Juhonpoika Hangaslahden kanssa. Eero Juhonpoika tuli Saarijärven Hangaslahden talosta, jonka isäntänä hän oli 1840-1879. Hänen vanhempansa olivat Juho Eeronpoika ja Kristiina Eerikintytär. Eero Eeronpoika tuli 18-vuotiaana Naarajärven Hangaslahden talon isännäksi isoisänsä jälkeen, mutta joutui takauksien vuoksi luopumaan talosta ja muuttamaan Aapalan talon lähelle Kuivakankaan torppaan 1879. Nimi torpparina Eero Kuivakangas.

1. puoliso **Hangaslahti, Eero Juhonpoika** s. 06.04.1822 Saarijärvi. k. 02.01.1892 Saarijärvi. Hangaslahden talon isäntä 1840-1879.

Lapset:

1) **Juho (Jussi) Eeronpoika Kuivakangas** s. 05.07.1848 Saarijärvi. k. 09.12.1915 Äänekoski.
2) **Vilhelmiina Eerontytär Kuivakangas** s. 18.03.1850 Saarijärvi / Hangaslahden talo. k. 05.06.1934 Äänekoski / Kuivakankaan torpassa.
3) **Eero Eeronpoika Kuivakangas** s. 10.05.1852 Saarijärvi. k. 03.03.1914 Äänekoski / ilmeisesti Kuivakankaan torpassa, haudattu Äänekoski. Kivenhakkaaja ja rautatien rakentaja (huononäköinen).
4) **Heta Eerontytär Kuivakangas** s. 15.10.1854 Saarijärvi. k. 16.01.1892 Saarijärvi.
5) **Eriikka (Riikka) Eerontytär Kuivakangas** s. 21.11.1856 Saarijärvi. k. 04.02.1928 Äänekoski.
6) **Maria Eerontytär Kuivakangas** s. 03.05.1859 Saarijärvi. k. 15.06.1898 Saarijärvi.
7) **Herman Eeronpoika Kuivakangas** s. 12.07.1861 Saarijärvi. k. 14.12.1861 Saarijärvi.
8) **Amalia Eerontytär Kuivakangas** s. 05.11.1862 Saarijärvi. k. 88-vuotiaana 05.06.1950 Äänekoski.
9) **Ida Eerontytär Kuivakangas** s. 27.09.1865 Saarijärvi. k. 25.07.1875 Äänekoski / hukkui lasten uimareissulla Esalan rantaan.
10) **Elsa Eerontytär Kuivakangas** s. 07.03.1869 Saarijärvi. k. 21.12.1947 Äänekoski .

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 7 -

4. sukupolvi

Liimatainen, Eerik Tobiaksenpoika *(taulusta 4.* Isä: Liimatainen, Tobias Eerikinpoika) s. 23.08.1834 Laukaa.

Tobias Liimataisella ja hänen vaimollaan Heta Matintytär Honkosella oli kaikkiaan kahdeksan lasta, kuusi tyttöä ja kaksi poikaa. Uudentalon seuraavaksi isännäksi Topiaksen jälkeen tulee perheen vanhin poika Eerik Topiaksenpoika Liimatainen. Eerik oli sittenmin Äänekosken Uudentalon eli Tobian isäntänä 30 vuotta 1863-1893. Erik Liimataisen isännyyden alkutaival Tobian talossa ei sattunut helppoon aikaan. Elettiin vuotta 1867 ja talvi oli ollut kylmä ja luminen. Kevään ja kesän tulo tuntui viivästyvän ja kevätkylvöjä ei päästy aloittamaan normaaliin aikaan, koska talvi piti otettaan aina kesäkuulle saakka. Vasta pitkällä kesäkuussa saatiin vihdoin kevättyöt tehtyä. Ei vaikeudet vielä tähän loppuneet, sillä syksyllä tuli paha halla ja vei koko niukan, myöhässä olevan sadon mennessään! Tästä tapahtumasarjasta sai alkunsa koko Suomen historiassa varsin synkkä vaihe: Nälkävuodet. Suuret ihmisjoukot matkasivat näiden 1860-luvun nälkävuosien aikana pohjoisesta etelään ja näiden muutaman synkän vuoden aikana kuoli Suomessa lähes 370 000 ihmistä nälkään, aliravitsemukseen ja siitä johtuviin tauteihin. Myös Vanhan Laukaan alueella tänä aikana ihmisiä menehtyi suoranaisesti nälkään!

Perimätiedon mukaan 1880-luvun puolivälin vaiheilla oli Saarijärven ja Viitasaaren laajojen vesireittien kohtaamispaikassa vain alun kolmattakymmentä asumusta. Asutuksen keskuksena olivat kahdeksan taloa: Piilola, Heikkilä, Eerola ja Topia kosken länsipuolella ja Sarvela, Mannila, Autio ja Metsälä kosken itäpuolella. Vielä tuohon aikaan Äänekosken ympäristön taloissa ja torpissa elettiin kuten muissakin Keski-Suomen maalaiskylissä. Ravinto, pääosa vaatetuksesta, taloudessa tarvittavat käyttöesineet ja työvälineet hankittiin omasta takaa. Kokkolassa käytiin talvisin ostamassa mm. suolaa ja rautaa ja näillä markkinamatkoilla pyrittiin saamaan kaupaksi omat tuotteet kuten voi, liha, kala ja varhaisimpina aikoina myös potaska.

Erik Liimataisen isännyyden loppupuoliskolla alkoi Äänekosken idyllinen maalaismiliö pikkuhiljaa muuttaa ilmettään. Kesällä 1885 oli nuori ylioppilas Gösta Sumelius kierrellyt Saarijärvellä ja matkoillaan hän päätyi tovereineen ihailemaan myös Äänekosken kuohuja. Tällöin hän sai ensikosketuksen seudun mahtimieheen valtiopäivämies Kalle Piiloseen. Gösta Sumeliuksen isä oli ollut mukana 1870-luvun alussa perustamassa Lars J. Hammarenin kanssa Kyröskosken puuhiomoa ja paperitehdasta. Vuonna 1896 maaliskuun 5 päivänä solmittiin sopimus vesivoimaa hyödyntävän puuhiomon perustamisesta Äänekosken partaalle. Tulevan tuotantolaitoksen rakentamistyöt aloitettiin tammikuussa 1897. Tämä oli oleva lähtölaukaus niille muutoksille, jotka johtivat verkkaisen ja idyllisen maalaiskylän suurten muutosten tielle.

1. puoliso **Kautto, Hetastiina Matintytär** s. 1836 Laukaa / Mämmenkylän Alatalo. Kuoli sydänkohtaukseen Muhlunniemen ruokapöydässä 11.12.1900.

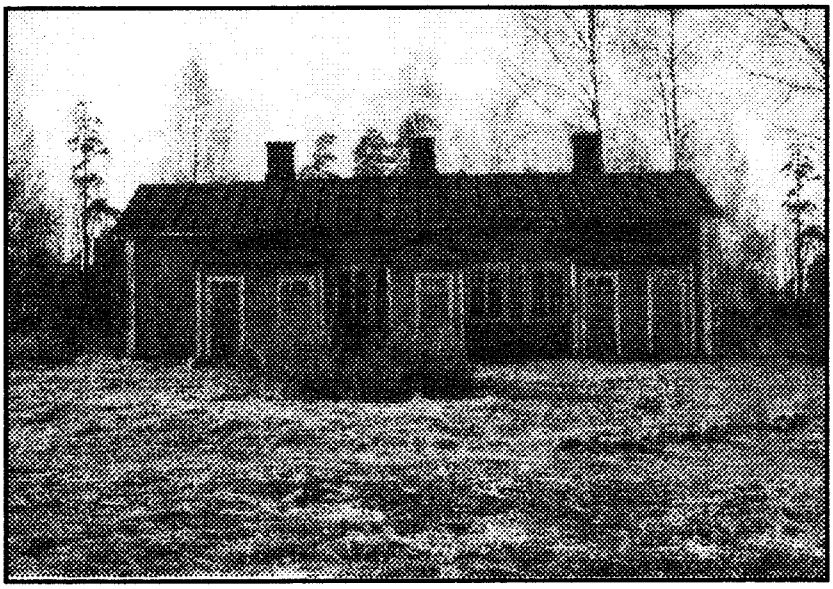

Kuvassa vasemmalla Johannes Liimataisen perhe kuvattuna *Tobialla* 1900-luvun alussa. Keskellä istuvat Matilda Kauton vanhemmat *Matti Kautto* ja *Anna Matilda Kautto*. Matti Kauton vierellä seisomassa *Juho Ilmari* ja muummon sylissä istuu *Anna Liimatainen*. Oikealla kuvassa Pukkimäellä 1980-luvun alussa kuvattu *Tobian talo* ennen sen purkamista. Talo toimi ennen purkamistaan Metsäliiton Teollisuus OY:n vuokra-asuntona useiden vuosikymmenien ajan. Kaikkiaan Tobian talo ehti olla pystyssä paikallaan yli 150-vuotta.

Lapset:

1) **Agatha Vilhelmiina** *(katso taulu 8)* s. 11.12.1857 Laukaa. k. 11.12.1910 Uurainen.
2) **Kalle** s. 19.02.1859 Laukaa.
3) **Juho** *(katso taulu 9)* s. 05.10.1861 Laukaa.
4) **Oskari** s. 30.07.1866 Laukaa. k. Kuollut ilmeisesti lapsena ennen vuotta 1870.
5) **Oskar Selim** *(katso taulu 10)* s. 18.11.1870 Laukaa. k. 23.11.1905 Laukaa.

6) **Hilma Maria** s. 15.11.1875 Laukaa. Vihitty itsellisen Nestori Valjakan kanssa Laukaan Koivistosta.

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 8 -

5. sukupolvi

Hirvanen, Agatha Vilhelmiina, Liimatainen *(taulusta 7.* Isä: Liimatainen, Eerik Tobiaksenpoika) s. 11.12.1857 Laukaa. k. 11.12.1910 Uurainen.

Johannes Liimataisen nuorin sisar *Agatha Vilhelmiina Liimatainen* löysi itselleen elämänkumppanin Uuraisten Hirvaskankaalta. Hän muutti Laukaasta Uuraisille vuonna 1875 (muuttokirja nro 15). Puoliso *Matti Matinpoika Hirvanen* oli Uuraisten Vanhan Hirvasen poika. Matti Matinpojan vanhemmat olivat Matti Juhonpoika Hirvanen ja Maija Liisa Jaakontytär Kivimäki.

1. puoliso **Hirvanen, Matti Matinpoika** s. 20.09.1855 Saarijärvi. Vihitty 14.4.1875. k. 13.08.1907 Uurainen. Uuraisten Kangashäkin Vanhan Hirvasen isäntä.

Lapset:

1) **Lyydia Vilhelmiina Matintytär** s. 23.02.1876 Uurainen.
2) **Matti Matinpoika** s. 11.03.1878 Uurainen. k. 16.05.1880 Uurainen.
3) **Hilma Maria Matintytär** s. 15.07.1880 Uurainen. Muutti 22.3.1908 Saarijärvelle Kivimäen taloon miniäksi.
4) **Kalle Matinpoika** s. 20.09.1882 Uurainen. k. 08.04.1938 Uurainen.
5) **Matti Matinpoika** s. 10.02.1885 Uurainen. 1910-luvun rippikirjassa merkintä: Amerikkaan
6) **Helena Matintytär** s. 25.05.1887 Uurainen. k. 05.02.1888 Uurainen.
7) **Johanna Matintytär** s. 04.02.1889 Uurainen. k. 11.10.1941 Uurainen.
8) **Iida Matintytär** s. 29.07.1891 Uurainen. k. 27.09.1909 Uurainen.
9) **Selim Matinpoika** s. 03.05.1894 Uurainen. k. 01.02.1922 Amerikassa.
10) **Aino Matintytär** s. 29.03.1896 Uurainen. k. 06.05.1897 Uurainen.
11) **Johannes Matinpoika** s. 07.07.1898 Uurainen. k. 15.10.1938 Äänekoski. Koivulan talon isäntä.
12) **Anna Matintytär** s. 23.11.1900 Uurainen. k. 01.07.1927 Uurainen.

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 9 -

5. sukupolvi

Liimatainen, Juho *(taulusta 7.* Isä: Liimatainen, Eerik Tobiaksenpoika) s. 05.10.1861 Laukaa.

Erik Tobiaksenpoika Liimatainen oli tehnyt pitkän päivätyön Tobian talon isäntänä vuosina 1863-1893. Elettiin vuotta 1893 ja ikä sekä raskas työ alkoivat pikkuhiljaa painaa 59-vuotiaan Erikin askeleita. Ei luonnistunut enää työ Tobian talon vanhenevalta isännältä kuin ennen ja terveyskin alkio pikkuhiljaa reistailla. Olihan se aikaisemminkin monta kertaa käynyt Erikin mielessä, mutta aina joka kerta siitä ei vain ollut jostakin syystä tullut mitään. Mutta nyt asialle pitää ehdottomasti tehdä jotakin: Tobian talolle pitää saada nopeasti uusi, nuorempi isäntä. Jostakin syystä talolle ei vain tuntunut löytyvän uutta isäntää, vaikka Erik Liimataisella ja hänen vaimollaan Hetastiina Matintytär Kautolla oli kaikkiaan kuusi lasta. Jokaisella vain tuntui olevan omat suunnitelmansa, joihin talon isännyys ei tuntunut sopivan millään. Lopulta talon isännyyden otti haltuunsa hänen tuolloin 33-vuotias poikansa Johannes yhdessä veljensä Selimin kanssa. Muistitiedon mukaan Johanneskaan ei aluksi ollut halukas ottamaan itselleen talon isännyyttä, vaan olisi ennemminkin halunnut suuntautua tuolloin seutukunnalla voimakkaana vallinneen puukauppa-alan pariin. Hyvälaatuinen tukkipuu alkoi noihin aikoihin olla seutukunnalla kysyttyä kauppatavaraa johtuen saha- ja puunjalostusteollisuuden kasvusta Äänekosken partailla. Myöhemmin kun Selim Liimatainen avioitui ja läksi kotoaan, koko Tobian talon isännyys jäi Johanneksen haltuun.

Vajaa kymmenen vuotta ennen näitä isännyyden vaihtumiseen liittyviä tapahtumia Johannes Liimatainen oli löytänyt itselleen morsiamen muutama kilometri Tobiasta luoteeseen olevasta Pohjan talosta. Nuorikko oli nimeltään Matilda Kautto ja heidät vihittiin avioliittoon keskellä parasta suvea 21.6.1887. Tuolloinen Pohjan talon isäntäväki kuului laajasti seutukunnalla vaikuttaneeseen Kauttojen sukuun. Tämä suku oli alkuaan lähtöisin Konginkankaan Pyyrinlahdesta ja oli sittemmin siirtynyt viljelemään maata Äänekosken Mämmenniemelle. Matilda Kautto kuului siis samaan sukuun kuin Johannes Liimataisen äiti Hetastiina Matintytär Kautto. Avioliiton solmisen jälkeen Johannes asui vaimonsa kanssa kotitilallaan Tobialla 7-vuotta ennenkuin hän vuonna 1894 sai talon isännyyden.

Elettiin vuotta 1894 ja talon uusi isäntäväki alkoi sukupolvenvaihdoksen jälkeen viljellä vanhan sukutilan maita ja viettää normaalia senaikaista perhe-elämää. Talon ympärillä olevia laajoja peltoja viljeltiin, karjaa hoidettiin ja ympärillä olevista erinomaisista kalavesistä hankittiin antimia. Vuonna 1895 kevätauringon jo lämmittäessä talven jälkeen roudasta vapautuvaa maata Liimataisen perheeseen syntyi esikoislapsi. Syntynyt poika sai Tobian kammarissa kasteessa nimen Juho Ilmari Liimatainen. Vanhan Tobian talon liki 75-vuotisissa hirsissä kaikui jälleen miltei 20-vuoden hiljaiselon jälkeen pienen lapsen itku ja jokellus! Pienokainen kasvoi ja varttui Tobian kankailla ja löysi itselleen leikkitovereita läheisten talojen muista lapsista. Kesäisin kuljettiin veneellä Kuhnamoa pitkin mummolaan Pohjaan ja talvisin matka taittui hevosella jäitä myöten. Vuodet vierivät hiljalleen ja muutaman vuoden kuluttua talon emäntä alkoi jälleen odottaa. Vuonna 1900 Juho Ilmarille syntyi sisko Anna.

Ilmeisesti jo viimeistään tässä vaiheessa Äänekosken partaalle rakentunut teollisuus oli muuttanut radikaalisti vanhan maalaiskylän ilmettä ja elämää: Olihan pelkästään Äänekosken yhtiön

palveluksessa vuonna 1900 jo yhteensä 160 vakinaista työntekijää. Kasvanut teollisuus toi mukanaan lisääntyvää rauhattomuutta, melua ja liikennettä. Tukkipuun kasvanut kysyntä seutukunnalla sai aikaan ostajien kesken voimistunutta kilpailua puuraaka-aineesta. Tästä syystä Äänekosken Osakayhtiö ja sen kilpailijat alkoivat hankkia omistukseensa talollisten metsiä joko suoraan tai ostomiesten välityksellä. Tätä seurasi melko pian myös kasvanut suorien tilakauppojen paine seutukunnalla. Osittain näistä syistä Johannes Liimatainen päätti myydä isältään perinnöksi saamansa Tobian talon. Talon myyntiin vaikuttivat myös terveydelliset syyt: Johannes Liimatainen kärsi jo tässä vaiheessa elämässään suvussa yleisestä sepelvaltimo-/sydämenlaajentumistaudista. Tobian talo saikin vuonna 1900 uuden omistajan, joka ei enää kuulunutkaan Liimataisen sukuun. Tuolloin talo myytiin Halla OY-nimiselle paikkakunnalla vaikuttaneelle yritykselle. Tähän kauppaan oli myös aikanaan päättyvä 99-vuotta kestänyt Liimataisen suvun historia Äänekosken kuuluvasti kohisevan kosken partaalla. Myöhemmin vuonna 1924 Tobian talo siirtyi Äänekoski OY:n omistukseen. Johanneksen perhe jäi kaupan jälkeen asumaan Tobian pienelle puolelle. Aluksi oli tarkoitus jäädä asumaan lopullisesti tähän Tobian talon pieneen osaan, mutta perheen sittemmin kasvaessa päätettiin kuitenkin hankkia uusi maatila. Pitkän hakemisen jälkeen löytyi noin 6 km länteen vanhasta asuinpaikasta Honkolan kylästä Edvin Tuomaanpoika Pirttiniemen omistuksessa vuodesta 1899 ollut Kolu-niminen maatila, jonka isännyyden Johannes Liimatainen hankki itselleen. Perhe muutti Tobialta Kolulle muistitiedon mukaan kesällä 1906. Kaupassa talon vanhaisäntä ja emäntä jäivät asumaan Kolun syytinkipuolelle. Heti Kolulle asettumisen jälkeen perheeseen saatiin uusi tytär Johanna ja vuonna 1912, Matilda-äidin ollessa jo 45-vuotias, syntyi perheen vielä yksi lapsi Eeva. Enempää lapsia Johanneksen perheeseen ei sitten enää tullutkaan.

Johannes Liimatainen osasi kirjoittaa ja lukea erittäin hyvin. Ei ole tarkempaa tietoa mistä hänen kirjalliset taitonsa ovat peräisin, mutta niitä käyttivät myös muutkin ihmiset hyväkseen: häntä käytettiin erilaisten kirjallisten dokumenttien ja asiakirjojen laatijana yleisesti. Muistitietojen perusteella on myös ilmeistä, että Matilda Liimatainen osasi myös lukea ainakin jonkinverran, mutta hän ei osannut varsinaisesti kirjoittaa. Tämä käy esille ainakin sellaisesta muistikuvasta, että Matildalle tuli kotiin Keskisuomalainen -niminen lehti, jota hän ilmeisen ahkerasti myös luki.

Eeva Tourusen (Johannes ja Matilda Liimataisen nuorin lapsi) muistikuvien perusteella voi yrittää muovailla kuvausta hänen vanhemmistaan: Johannes Liimatainen kärsi suvussa aika yleisestä sairaudesta sydämen vajaatoiminnasta/sepelvaltimotaudista. Tämä vaiva on rajoittanut hänen elämäänsä melkoisen pitkän aikaa. Hänen työkykynsä talon töihin on kaiken todennäköisyyden mukaan ollut viimeisinä vuosina ja ehkäpä jopa vuosikymmeninä aika huono. Sairauksistaan johtuen hän lihoi vanhoilla päivillään. Eevan muistojen perusteella Johannes oli lapsirakas ja lastensa kanssa aikaa viettävä isä. Hänellä oli pitkät hiukset, joita lapsista nuorin sai letittää ja sitoa narulla. Tämä runsas ajanvietto lasten kanssa selittynee myös sillä, että hän ei pystynyt paljoakaan ottamaan osaa talon työhön sairauksiensa vuoksi. Johannes Liimatainen kuoli todennäköisesti sydänkohtaukseen 57-vuotiaana 6.8.1918.
Äidin muistot Eevalla liittyvät työhön ja kiireeseen. Näissä muistoissa Matilda-äidillä on aina kiire ja hän pyörii alati talon töiden kimpussa. Hänellä oli käsissään ihottumaa ja punaista ryyhelmää, joka esti ilmeisesti ainakin navettatöiden tekemisen. Tiedonmurusten perusteella voisi kuvitella, että Matilda Liimatainen oli voimakastahtoinen ja päättäväinen nainen, joka ilmeisestikin hyvin pitkälle perheessä sanoi kaapin paikan. Johannes ja Matilda Liimataisen avioliitto oli kuitenkin onnellinen ja he pitivät toisistaan syvästi. Heillä oli useinkin tapana kävellä talon tiluksilla käsi kädessä katselemassa. Matilda Liimataisella oli useidenkin eri tahoilta saatujen tietojen mukaan taipumuksia taikauskoisuuteen.

Miehensä kuoleman jälkeen Matilda Liimatainen hoiti talon emännyyttä vielä noin 6-vuotta. Vanhojen asiakirjojen mukaan hän siirsi talon isännyyden pojalleen Juho Ilmarille 6.2.1924 ja siirtyi samalla asumaan kantatalon syytinkipuolelle. Vanhoina vuosinaan hän halvaantui kaksi kertaa ja jälkimmäisen tuloksena menetti liikuntakykynsä kokonaan. Hän eli miehensä jälkeen vielä yli 30-vuotta ja kuoli 83-vuoden ikäisenä 5.3.1950. Ensimmäisen halvaantumisen jälkeen hänen tyttärensä

Anna Liimatainen siirtyi asumaan äitinsä kanssa Kolun syytinkipuolelle ja täällä Anna asui ja hoiti äitiään tämän kuolemaan saakka.

1. puoliso **Kautto, Matilda Matintytär** s. 02.02.1867 Laukaa / Pohjan talo. Isä: Matti Matinpoika Kautto, äiti: Anna Matilda Kautto (Pohjan talon tytär).

Kuvassa vasemmalla yllä Johannes Liimataisen vuonna 1907 hankkiman *Kolun* tilan päärakennus kuvattuna joskus 1910-luvulla. Oikealla yllä kuvassa *Kolun isäntäväkeä* talonsa edessä kuvattuna vuonna 1922. Alla vasemmalla Johannes ja Matilda Liimataisen vanhin tytär *Anna Liimatainen* ja oikealla Liimataisten sukuhauta Äänekosken vanhalla hautausmaalla. Tähän sukuhautaan on haudattu Johannes ja Matilda Liimatainen, heidän tyttärensä Anna Liimatainen sekä pojanpoika Risto Johannes.

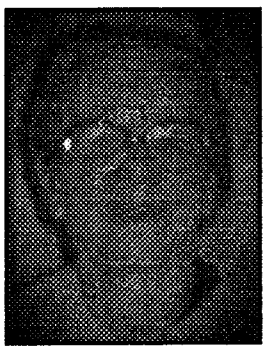

Lapset:

1) **Juho Ilmari** *(katso taulu 11)* s. 08.04.1895 Äänekoski/Tobia. k. 10.02.1964 Äänekoski haudattu Äänekoski.
2) **Anna** s. 01.11.1900 Äänekoski/Tobia. k. 18.12.1977 Äänekoski. Kuoli naimattomana Äänekoskella.
3) **Johanna** *(katso taulu 12)* s. 24.02.1907 Äänekoski/Kolu. k.02.02.1992
4) **Eeva** *(katso taulu 13)* s. 20.04.1912 Äänekoski/Kolu.

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 10 -

5. sukupolvi

Liimatainen, Oskar Selim *(taulusta 7.* Isä: Liimatainen, Eerik Tobiaksenpoika) s. 18.11.1870 Laukaa. k. 23.11.1905 Laukaa.

Johannes Liimataisen nuorempi veli *Oskar Selim Liimatainen* avioitui samaan sukuun kuin isänsä ja vanhempi veljensä. Oskar Selim oli Pohjan talon Perälän torppari 1901-. Hänen vaimonsa vanhemmat olivat Matti Matinpoika Kautto ja Anna Matilda Kautto. Hilma Maria Matintytär Kautto oli siis Johanes Liimataisen vaimon Matilda Kauton nuorempi sisar. Hilma Maria jäi leskeksi vuonna 1905 ja hänen nimensä 2. avioliitossa oli Hilma Maria Salminen.

1. puoliso **Kautto, Hilma Maria Matintytär** s. 01.12.1873 Laukaa. k. 13.05.1957 Äänekoski.

Lapset:

1) **Toivo Selim Oskarinpoika Liimatainen** s. 29.08.1898 Laukaa. k. 13.04.1977 Äänekoski.
2) **Tyyne Oskarintytär Liimatainen** s. 19.07.1905 Laukaa. k. 13.05.1993 Äänekoski.
3) **Aili Salminen** s. 26.07.1910 Äänekoski k. 1959 Äänekoski.
4) **Hilja Salminen** s. 27.06.1912 Äänekoski. k. 14.02.1992 Äänekoski.
5) **Veikko Salminen**

Henkilöhakemisto Lähteet

- Taulu 11 -

6. sukupolvi

Liimatainen, Juho Ilmari *(taulusta 9.* Isä: Liimatainen, Johannes) s. 08.04.1895 Äänekoski. k. 10.02.1964 Äänekoski haudattu Äänekoski.

Johannes Liimataisen kuoltua hänen leskensä Matilda Liimatainen otti itselleen talon isännyyden. Ei ollut varmaan helppoa jäädä yksin perheen ja talon kanssa miehen kuoltua ja lasten ollessa vielä suhteellisen pieniä: Juho 23, Anna 18, Johanna 11 ja Eeva 6-vuotias. Ainakin perheen nuorimmat lapset olisivat tarvinneet isää vielä kovasti! Hieman aikaisemmin näitä tapahtumia Johanneksen poika Juho Ilmari oli huomannut läheisessä Törölän talossa vähän yli 20-vuotiaan tytön. Nuoret tuntuivat olevan kiinnostuneita toisistaan molemmin puolin ja heidän välilleen syntyi suhde. Romanssia oli helppo pitää yllä, sillä nuorten kodit olivat vain muutaman kilometrin päässä toisistaan. Tapaamiset jatkuivat ja johtivat avioliiton solmimiseen lämpimänä loppukesän sunnuntaina 26.8.1917 kansalaissodan maininkien jo valmistautuessa lyömään kiihkeinä. Avioliiton solmisen jälkeen nuoripari asettui asumaan Kolun syytinkipuolelle.

Tässä vaiheessa suuren maailman tapahtumat olivat jo tempaamassa mukaansa nämäkin syrjäseudut. Venäjän vallankumous ja sitä seuranneet väkivaltaiset tapahtumat olivat käynnistyneet ja johtivat vääjäämättömällä tavallaan aseellisiin yhteydenottoihin myös Suomessa. Nämä konfliktit kärjistyivät Tampereen taisteluun 15.3-6.4.1918. Vasta perustettu Liimataisen perhekkin tempautui mukaan näihin suuriin tapahtumiin Juho Ilmarin valmistautuessa joukko-osastonsa kanssa

Tampereen valtaukseen. Samaan aikaan kotona Rauha Liimatainen synnytti perheen esikoisen, yli nelikiloisen poikavauvan. Historiankirjojen mukaan tuona päivänä oli harvinaisen upea kevätsää ja melkein 10-astetta lämmintä. Aurinko paistio, vesi valui räystäiltä virtoimenaan, ja ilmassa oli kevään tuoksuja. Vaikka kevätsää oli mitä kaunein, ei syntyneelle lapsoselle kuitenkaan kuulunut hyvää. Pienokainen oli kovin heikko ja tilanne näytti kokoajan menevän vain huonompaan suuntaan. Tästä syystä lapselle päätettiin antaa hätäkaste. Pappia ei siihen hätään saatu mistään, joten pappina sai toimia Kolun karjanhoitaja Iita Koljonen. Kasteessa lapselle annettiin nimeksi pappansa mukaan Risto Johannes. Syntynyt vauva jaksoi taistella lopulta vain pari päivää ja menehtyi 17.3. Näin iloiseksi perhetapahtumaksi luultu muuttuikin synkäksi surujuhlaksi. Juho Ilmari sai vastaanottaa suruviestin Tampereelle ja hän sai lopulta monien vaiheiden jälkeen lomaa poikansa hautajaisia varten. Surujuhlan jälkeen hän joutui välittömästi palaamaan takaisin joukko-osastoonsa.

Elämän täytyi jatkua ja se jatkui! Synkät kansalaissodan vaiheet jäivät aikanaan taakse ja edessä näytti olevan paluu normaaliin elämään. Tätä ei kuitenkaan vielä suotu! Kun haavat Risto Johanneksen poismenosta olivat vielä vuotavia, perhettä kohtasi toinenkin raskas menetys. Elokuisena loppukesän tiistaina 1918 talon vanhaisäntä Johannes Liimatainen oli kohtaava matkansa pään. Näin tähän talon vanhanisännän kuolemaan päättyi Liimataisen perheelle hyvin raskas ja vaikea vuosi.

Vihdoinkin näiden traagisten tapahtumien jälkeen perheen elämä alkoi pikkuhiljaa palailla normaaleille uomilleen. Liekö ensimmäsen vauvan menetyksen muistot ja ehkä henkisestikin raskaat ajat kansalaissodan jälkeen painaneet mieliä, sillä uutta vauvaa alettiin odotella vasta noin puolitoista vuotta myöhemmin. Tällä kertaa kaikki menikin sitten hyvin ja perheeseen syntyi tyttövauva, joka sai kasteessa nimen Lyyli Tellervo. On helppo kuvitella miten ensimmäisen vauvan menetyksen jälkeen terveen lapsen syntymä on ollut kaikille perheen jäsenille tärkeä asia. Juho Ilmarin ja Rauhan perheen näin kasvaessa he muuttivat Kolun päätalon puolelle ja talon vanhaemäntä Matilda Liimatainen siirtyi asumaan syytinkipuolelle. Perheen toinen lapsi, Irma Annikki, syntyi noin kahden vuoden kuluttua tästä. Vielä kerran Juho Ilmarin ja Rauhan perheessä heilahteli kehto. Keväisenä toukokuun päivänä 1925 syntyi perheen kuopus, tyttö tälläkin kertaa. Enempää lapsia Juho ja Rauha Liimataisen perheeseen ei sitten enää tullutkaan.

Vuonna 1930 Juho Ilmari myi Kolun talon Iisakkilan pojalle Onni Savolaiselle. Kaupan jälkeen perhe osti lähellä Kolua olevaan Hiekan talon, jonne he myös muuttivat asumaan.

1. puoliso **Kalliomäki, Rauha** s. 24.10.1894 Laukaa. k. 25.09.1973 Äänekoski.

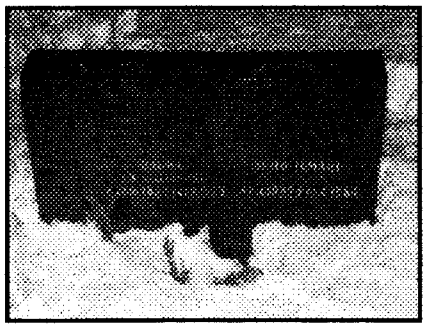

Kuvassa yllä Juho Ilmari Liimataisen ja Rauha Liimataisen os Kalliomäen hauta Äänekosken vanhalla hautausmaalla.

Lapset:

1) **Risto Johannes** s. 15.03.1918 Äänekoski. k. 17.03.1918 Äänekoski haudattu Äänekoski.
2) **Lyyli Tellervo** *(katso taulu 14)* s. 24.04.1920 Äänekoski.

3) **Irma Annikki** *(katso taulu 15)* s. 31.03.1922 Äänekoski.
4) **Helvi Helena** *(katso taulu 16)* s. 09.05.1925 Äänekoski.